

Horváthné Éva: A HÁLAADÁS MEG A DICSŐÍTÉS MÓDJAI **Bor Ferenc: ÚJÉVI ÜZENET**

KSZE Ságvár, 2023. 01. 07-i élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Drága mennyei Atyánk, köszönjük, hogy átléphetünk a 2023-as évbe. Hálát adunk ezért, hogy egészségben, békességben, örömben léphettük át ezt az időszakot. Köszönjük mennyei Atyám, hogy nagyon sok jó dolgot elvégeztél az életünkben. Hálásak vagyunk! Köszönjük, hogy az elmúlt időben az imáinkra választ adtál a hitünk által, Uram. Köszönjük a megoldásokat az életünkre! Hisszük azt, hogy az új évben is, amikért imádkozunk vagy kiáltunk Hozzád, Te megadod a válaszokat nekünk erre, Jézus nevében. Mert minden gondunkat rád vetjük, Uram. Neked gondod van ránk, és gondod van a gondjainkra is. Köszönjük, hogy ha neked adtuk ezeket a problémákat, azt nálad hagyjuk, és nem foglalkozunk vele tovább, a Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy egybegyülekezhettünk a mai napon is! Köszönjük, hogy dicsérhetjük a nevedet! Hálát adhatunk Neked! Magasztalhatunk Téged! Leborulhatunk Előtted! Imádkozhatunk Téged, minden napon! Hálásak vagyunk mennyei Atyám, az itt jelenlevőkért. Hálás vagyok azokért is, akik nincsenek itt, és azokért is, akik hallgatnak minket az interneten. Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám, az életeket! Hálát adunk a családokért, az életekért, a drága testvéreinkért az Úrban, és az elveszettekért is hálát adunk, Uram. Hisszük és tudjuk, hogy minden térd meghajol Előtted, Jézus nevében, mert Te vagy a hatalmas, és legyőzted e világ fejedelmét. Köszönjük mennyei Atyám, hogy az ellenségnek nincs bennünk semmije. Köszönjük, hogy a trónra tekintünk, a Te jobbra, Uram, ahol az Úr Jézus ül. Köszönjük, hogy mi is ott ülhetünk Ővele együtt, és uralkodhatunk az egy Jézus Krisztus által az ellenség ereje felett, és minden rossz dolog felett, a Jézus nevében. Mert a Jézus nevében erő van, és hatalom! Köszönjük, hogy ezt kimondhatjuk, mert az Ige élő és ható! Szellem és élet van benne, az Igében! Köszönjük mennyei Atyám, hogy életet szólhatunk másokra is Jézus nevében, magunkra és a problémákra. Az elhajt sejtekre is életet szólunk, mennyei Atyám! Minden elváltozásra, minden rossz dologra életet szólítunk. Nálad nincs lehetetlen, Uram, mert nálad minden megvalósulhat, ami jó értelmű, Uram. Köszönjük, mert Tőled száll alá, a mennyei Atyától száll alá minden jó dolog a mennyből. Köszönjük ezt Neked! Itt változásnak nincs árnyéka sem, mert Te, amit kimondtál a szádon, az úgy van, soha nem változik. Köszönjük, hogy Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz marad és az Ő Igéje is. Köszönjük ezt Neked mennyei Atyám! Elparancsoljuk a testekből a tüneteket, a Jézus nevében! Gyógyultnak szólítjuk magunkat! Tudjuk azt, hogy az Ő sebeiben, a drága Jézus sebeiben gyógyulást nyertünk. A megváltás művében ez szerepel, és ezt hisszük Uram, hogy a Jézus a kereszten ezt elvégezte. Ő tisztára mosott minket, meggyógyított minket, bűntelenné tett minket, örök életet adott nekünk. Hálásak vagyunk! És bővülködővé tett minket! Köszönjük, mennyei Atyám! Ugyanúgy gyógyulásokat szólítunk a testekre, mindenkire, aki betegséggel vagy betegségtünettel küszködik. Ezeket levágjuk, a Jézus nevében. Nem engedjük, hogy az ördög támadjon minket. Megújítjuk a lelkünket, hogy a gyógyulás a szellemünk-ből át tudjon lépni, át tudjon menni ezen a lelki hídon, hogy megkapjuk a testünk gyógyulását. Köszönöm a drága életeket, Uram, és köszönöm azt, hogy együtt és egységben lehetünk a mai napon is. Átadjuk a Szent Szellemnek a mai alkalmat. Köszönjük, hogy Ő vezeti és irányítja a mai alkalmat is, mert bizodalmunk van hozzád, mennyei Atyám, a Jézus drága, szent nevében. Ámen.

Elkezdjük a mai alkalmat. Szeretettel köszöntelek benneteket, itt a 2023-as év első összejövetelén. Jézus nevében áldott, békés, örömmel és kegyelemmel teljes, boldog új évet kívánok mindannyiótoknak. Egységben, bőségben, erőben teljes új évet kívánok az év minden napjára. Az évet hálaadással szoktuk búcsúztatni, így kezdjük ezt az évet is most, hogy egész évben a hála legyen velünk. A dicsőítés formáiról is fogok beszélni, mert ez nagyon fontos téma. Sajnos, nagyon sokszor látok olyan dolgokat, ami vallásos illatú, csak megszokás. De

nem szabad engedni, hogy utánzás legyen, vagy megszokásból tegyünk a dolgokat, hanem adjuk át a Szent Szellemnek magunkat, és engedjük, hogy Ő mondja meg, vagy mutassa meg, hogy mikor mit tegyünk. Amikor elkezdjük dicsérni az Urat, a mennyei Atyát, akkor megváltoztatjuk a szellemi légkört. Ezt bizonyára mindannyian tapasztaljátok, hogy más lesz a szellemi légkör. Lehet, egy kicsit borsózik a hátad, vagy zsibbad a kezed. Érzed ezt az áhítatot a dicséret végére. Ez segít felkészíteni a szívünket a következő szintre. Többféle szint van. Amikor elkezdődik a dicséret, amikor együtt énekelünk, dicsérjük az Urat, akkor általában testből indulunk el. Tehát összejövünk és elindul valahol ez a dicséret. Testből kezdjük el, aztán átlépünk a dicsőítésbe, ami egy magasabb szint, ami azt jelenti, hogy kezdünk ráhangolódni a mennyei dolgokra, a szellemi dolgokra. Tehát próbálunk összekapcsolódni az Úrral. A harmadik szint pedig az imádat. Kedves Ági testvérem segített ebben, hogy megértsem azt, hogy amikor az Úr és te vagy. Amikor elvonulsz az imaszobádba, akkor imádkozol, és átadod magad az Úrnak. Tiszta szívvel tudsz hozzá imádkozni, akkor te vagy és az Úr együtt. Kizársz mindent. Tehát átváltozik egy imádatá, ami egy még magasabb szint. Teljesen átadod itt az Úrnak a lényedet. Amikor hallgatjuk a dicséreteket és csak a szövegét hallgatjuk, észrevevesszük, hogy minden igei. Ige alapon íródna a dicséret is, ezért azokban erő van, élet van. Tehát amikor azokat hallgatod, és ráadásul becsukod a szemed, annyira szépen át tudod adni magadat az Úrnak. Nagyon jó az imádatig elmenni! Nagyon fontos, hogy ezt végig vigyük, és átadjuk magunkat az Úrnak. A hálaadás a keresztény életünk egyik legfontosabb része. Mindig hálát kell adnunk! A hálaadás a hitünk egyik kifejezési módja, ami nagyon fontos a mindennapi életünkben. Ehhez elolvassuk a Zsoltárok 107,21 és 22-es igeverset.

Zsoltárok 107,21–22.

21. Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,

22. És áldozzanak hálaadásnak áldozataival, és hirdessék az Ő cselekedeteit örvendéssel!

Ámen. Tehát azt is tudnunk kell, hogy a hálaadás Istent dicsőíti meg, nem pedig magunkat. Nem magunknak köszönhetjük az elért eredményeket, hanem Istennek, mert Ő végzi el az életünkben ezeket a dolgokat. Jézus is hálaadással kezdte az imádságait, mert bízott az Atyában, hogy elvégzi a jó dolgokat az életében. Tehát amire az Atya elhívta, azt Ő beteljesítette, de mindig hálaadásban volt. Úgy indult el hálaadással. Pedig Jézus Istennek a Fia, de mégis hálát adott. Nem idegeskedett, nem görcsölt azon, nem kételkedett abban, hogy meg fog-e történni vagy nem, amit megcselekedett. Sokan elgondolkoznak, hogy mi lesz, ha ráteszem a kezem a betegekre. Sokan félnek attól, hogy rátegyék a kezüket valakire, mert ha nyelveken imádkozunk, vagy föltesszük a kezeinket, vagy bármit teszünk, akkor bolondnak néznek bennünket. Sokan ezt nem veszik jó néven, de el kell jutni addig a szintig, hogy igen, megcselekszem, amit az Atya, a Jézus akar tőlem. Mert meg kell tenni, és nem érdekel, hogy ki mit mond, vagy éppen mi lesz belőle. Mi lesz, ha ráteszem a kezem a betegekre? Az imában megkapom-e a választ? Megkapja-e a választ, ha valakivel együtt imádkozunk? Az ő problémájára megkapja-e a választ? Ez mindig a hiten múlik.

Jézus is hálát adott, mielőtt imádkozott volna. Nagyon sokan nem tudják azt, hogy milyen fontossága van a hálaadásnak az ima előtt, vagy bármit teszünk. Amikor felébredünk reggel, akkor azt mondjuk, hogy hálás vagyok Atyám, hogy felébredtem ma. Minden percben mondhatnám azt, hogy miért vagyok hálás Nekí. Tehát a hálában benne van az Isten iránti bizalom. Nagyon-nagyon megragadta a szívemet ez, hogy Istenben bízni. Csak akkor tudunk elérni dolgokat, hogyha a bizalom ott van. Úgy tudunk tényleg előre menni, hogyha bízunk Istenben, és tényleg tiszta szívvel adjuk Nekí a problémáinkat. Jézushoz visszatérve, hogy Ő gyakran hálát adott, például Lázár feltámasztása előtt is hálát adott. A kenyérszaporításkor is – hogyha olvassátok ezeket a történeteket –, hálát adott előtte. Az utolsó vacsorán is hálát

adott. Ez csak három példa, de több is van az Írásban. Pál apostol is hálát ad szinte minden levelének a kezdetén, ha elolvassátok. Lehet, hogy nem mindig az első két igeversben van, de hálát ad minden egyes alkalommal Ő is. Ez csodálatos! Nem csak a levelek elején találjátok meg ezt az Újszövetségben, hanem ahogy olvassátok az Igét, a levelek közben is találtok hálaadásokat. Tanulmányozzátok ezeket a leveleket, és merítsetek belőle a hálaadással kapcsolatban, mert bizony Pál apostol kiemelten tanít bennünket a hálaadásról, úgyhogy nézzetek utána. Most megnézzük az 1Thessalonika 5,16-18-ig. A miénkből is elolvasom és az Egyszerű fordításból is.

1Thessalonika 5,16–18. Egyszerű fordítás

16. Mindig örüljétek!

17. Szüntelen imádkozzatok!

18. Minden körülmények között adjatok hálát az Istennek, mert ez az Isten akarta a Jézus Krisztusban.

A minden körülmények között – az ne tévesszen meg senkit, ez nem azt jelenti, hogy amikor beteg az ember, akkor azért kell hálát adni, mert beteg. Mert a betegséget nem Isten adja. Tehát a „minden körülmények között” nem azt jelenti, hogy mindenért, mert abban benne lennének a rossz dolgok is. Hanem ez azt jelenti, hogy minden helyzetben, még a rossz helyzetekben is adjunk hálát Istennek, mert Ő hatalmasabb minden problémánál. Tehát adjunk hálát, amikor beteg valaki, hogy Jézus ezt elvégezte értem, és én tudom ezt, mert az Ő sebeivel meggyógyultam. Tehát amikor valaki rossz helyzetben van, betegségben van, vagy bármi támadás alatt van, akkor is adjon hálát Istennek, hogy abból a helyzetből kimenekíti. Érthető így, ahogy elmondtam? Jó, köszönöm.

Van egy példa, amikor Pál és Silás a börtönbe kerültek. Az Apostolok cselekedeteiből egy igeverset olvasok el ebből, a 16,25-öt. Ugye tudjuk azt, hogy Pál és Silás azért kerültek börtönbe, mert Jézus nevét használták. Nem tagadták meg, ahogy mondta Pál, hogy nem szégyenlem a Krisztus Jézus Evangéliumát, és hirdették. Mi sem szégyelljük, mert hirdetjük a világnak. Ezért kerültek börtönbe, és ráadásul meg is verték, megvesszőzték őket. Gondoljátok bele, hogy akit nem tudom, hányszor megütnek, az csupa vér meg seb, meg nagyon is fájdalmas. Így, ebben a helyzetben börtönbe zárták, a börtön mélyébe, és ráadásul a lábaikat kalodába tették, ami azt jelenti, hogy nem tudtak mozogni. Úgy véresen, meg fájdalmak között oda bekerültek. Ennek ellenére mit tettek? Hatalmas dolog az, hogy ezt megtanuld, hogy a legnagyobb betegségben, a legnagyobb fájdalmak között tudd Istent dicsérni, hogy tudj megszólalni. Mert sokszor az ember a fájdalomtól nem tud beszélni. De ők tudtak, mert az írja itt:

Apostolok cselekedetei 16,25.

25. Éjfél tájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekkel dicsőíték az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.

Tehát dicsőítették az Istent a legnagyobb fájdalmak között is. Az „éjfél tájban” azt jelenti, hogy a legnagyobb problémák között dicsérik az Istent. Dicsérték és Isten meghallgatta őket. Ahogy fölment az imádság, úgy leszállt a dicsőség, és megváltoztatta a légkört. Hallgatták őket a foglyok, megváltozott minden, és kiszabadultak. Nagy dolgokat tud az Úr elvégezni. Nem részletezem teljes mértékben, mert nem erről akarok ma beszélni, de nagyon fontos, hogy ezt megértsük, és mi is így foglalkozzunk ezzel. Minél jobban belemélyedjünk az Igébe, és tanulmányozzuk, hogy megértsük ezeket a dolgokat. Kétféle hálaadásról beszélhetünk:

1.) Az egyik az: Amikor *utólag* adunk hálát azokért a jó dolgokért, amit Isten már elvégzett az életünkben. Amik már a hátunk mögött vannak, amik már megtörténtek, és hála Istennek a megválaszolt imádságokért. Mert ehhez hozzátartoznak a megválaszolt imádságok is.

2.) A másik pedig az *előre* mondott hálaadás, amivel felgyorsíthatjuk az imáink valóságba jövetelét. Tehát egyszer imádkozunk, egyszer kérünk az Atyától, utána csak a hálaadások jönnek. Például azt mondjuk, hogy hálás vagyok Atyám, hogy valakinek az útja tetőled való,

és egészségben, békességben haza tud érní. Vagyis előre hálákat adunk azokért a dolgokért, amikért már előre hitben imádkoztunk. Ehhez nézzük az Igét, egy nagyon ismert igeverset. De minél többször foglalkozunk vele, annál jobban belemélyed a szívünkbe. A Márk 11-ből olvasom a 22-től 24-ig. Ezt is mindkét fordításból elolvasom. Azt mondja:

Márk 11,22–24.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.

Márk 11,22–24. Egyszerű fordítás

22. Jézus így válaszolt: „Legyen bennetek Isten hite!

Ez a legfontosabb, hogy legyen isteni hitünk. Legyen hitünk! Hite mindeninek van amúgy, van az elveszeteknek is hite, de amikor befogadod Jézust, akkor isteni hited lesz. Tehát akkor lesz Istentől való hited.

23. Igazán mondom nektek: Ha valaki azt mondja ennek a hegynek: »Menj, és zuhanj a tengerbe!«, és nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik – akkor úgy is lesz.

Ez az Ige arról szól, hogy ha valaki azt mondja ennek a hegynek. Az a hegy, az egy probléma. Tehát nem egy hegyet kell elképzelni, hogy az beleugrik a tengerbe, hanem egy problémához, ha szólsz, akkor az eltűnik. Nagyon jó ez, hogy zuhanj a tengerbe, mert amikor elmúlnak a rossz dolgok, meg amikor imádkozunk ezekért, akkor már nem kell visszahozni. Meg a múltban elkövetett rossz dolgokat sem kell előhozni, mert azt mondja Isten, hogy a feledés tengerébe veti. Amikor Istenhez imádkozunk, meg amikor már imádkoztuk azt, hogy ez a probléma már nincs nekem, akkor azt el kell felejtetni. Hálával kell öntözni, hogy „tudom, Uram, hogy te ebből kihoztál. Hálás vagyok ezért”. De nem kell állandóan visszahozni, mert igazából azzal is visszahozzuk a gondolatunkba, hogy már imádkoztunk érte. De ha még mindig ott van, akkor állandóan ott kattog a gondolatunkban, és az igazából nem jó, mert akkor mindig visszajönnek azok az érzések. Mert általában a lelkünk az, ami a legjobban sérthető. A lelkünk az, ami a legjobban kattog. A gondolatunkba mindig visszajönnek ezek a rossz dolgok.

Tehát, ha valaki azt mondja ennek a hegynek (problémának), egy kicsit más oldalról is elmagyaráztam. De itt arról van szó, hogyha szólsz a problémának, akkor az eltűnt onnan, a Jézus nevében. Lehet, hogy még a tüneteket érzed, de akkor is abban legyen a hited, hogy Jézus azt már elvégezte. Egészségesnek lásd magad, mert a lényed egészséges. A testedre meg átmegy a bensődből a lelkeseden keresztül, a gondolatokon keresztül a gyógyulás. Ezért fontos, hogy Isten Igéjét gyakoroljuk. Azt mondja a 23-as vers: Igazán mondom nektek: Ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Menj, és zuhanj a tengerbe, és nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik – akkor az úgy is lesz. Tehát nem szabad kételkedni. Amikor problémában vagy, akkor higgyed azt, hogy igen, abból a helyzetből engem az Isten kimentett. Nem kételkedve. Mert ha nem is olyan a helyzet, akkor még jobban jön például a fájdalom vagy a támadás. Akkor mit csinál az ördög? Egy kételkedést hoz, hogy na, most vajon Isten meghallgatta az imámat, vagy nem hallgatta meg? Most meg fogok gyógyulni, vagy nem fogok? Meg fog az a helyzet változni, vagy nem? Nagyon fontos, hogy nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, és az úgy is lesz. Mert azt mondja a következő Ige, hogy „ezért mondom nektek”. Jézus nyomatékosan mondja, hogy igazán mondom nektek, hogy amikor imádkoztok a probléma miatt, akkor ne kételkedjétek, és higgyétek, hogy az megtörténik.

24. Ezért mondom nektek: amikor imádságban kértek valamit, higgyétek, hogy az már a tiétek, és akkor valóban meg is fogjátok kapni!

Tehát akkor kapod meg, ha hiszed. Ha kételkedve mondd, és most vagy elmondom az imát, de nem hiszem el, akkor nem fogod megkapni. Fontos, hogy erre odafigyeljünk. Annak tudatában kell imádkoznunk, hogy a kért dolog, ami az ima alatt már megfogant a szívünkben, az már megvan. Ezután folyamatos hálaadással tudjuk működésbe hozni az imaválaszt. Ezért már csak hálát adunk hitben, és nem engedjük el. Vannak olyan elképzeléseink - mert ugye a lelkünkben bent van a képzeletvilág is -, hogy szeretnénk az életben eljutni valahova. Valamit elképzelünk, hogy hú, de jó lenne, ha az meglenne az életünkben! Lássuk azt a képet, és azt ne engedjük el! Betegségünkben is a gyógyulást lássuk, és ne engedjük el. Akármit érzünk, akkor is gyógyultak vagyunk. Nem kell elviselni a bajokat, mert nem azt mondta Jézus, hogy viseld el a betegséget, hanem, hogy tüntesd el az életedből. Ezért kell az elmét megújítani, hogy az helyre hozzon bennünket.

A hálaadás és a dicséret szorosan összefüggnek egymással. A dicséret az az elménk, a gondolatvilágunk Istenre való ráhangolását jelenti. Ez egy keresztény életforma, ami az Úrral való kapcsolatáról szól. Ez azt jelenti, hogy amikor egybegyülekezünk, és folyik a dicséret, akkor a szellemünkkel és a lelkünkkel ráhangolódunk Istenre. Viszont helytelen hozzáállás az, amikor a szánnal ugyan énekelünk, de a gondolataink meg nagyon messze járnak Istentől. Tehát nem a dicséret szövegét hallgatom, hanem énekelem, mert tudom a szöveget, de mégis kattogok a gondjaimon. Fontos az, hogy ne így történjen, hanem rá kell hangolódni Istenre. Tehát Őrá kell fókuszálni. Ilyenkor gyakorlatilag csak testben vagyunk jelen az alkalmon. Ez olyan, mint amikor egyes emberek elmennek a vasárnapi misére, és akkor kipipálták, hogy ott voltunk. Nem lehet így hozzáállni! Amikor dicsérsz, akkor ne csak motyorgj az orrod alatt. Ez a másik dolog, hogy amikor dicsérjük az Urat, engedd ki a hangodat, és tiszta szívvel énekelj az Úrnak! Nem én akarom így, nem a pástyor akarja, hogy így tegyél, hanem az Úr akarja. Az Úr mondja, hogy engedd ki a hangodat, és Őneki énekelj. Ne nekem, meg ne a melletted ülőnek, hanem az Úrnak énekelj. Add át magad! Ne foglalkozz vele, hogy a melletted ülő, vagy a melletted álló mit mond, vagy, hogy néz rád, vagy mit csinál. Te, ahogy a Szent Szellem irányít, add át magad az Úrnak. Ez nagyon fontos, mert csak így tudsz átmenni az imádatba, akkor tudsz ráhangolódni teljes mértékben az Úrra. Nem nekem kell megfelelned, meg nem a melletted levőnek, hanem Istent kell dicsérni, Istennek kell örvendezni, Istennek kell énekelni, ujjongni. Istenhez kell a kezedet felemelni. Nem azért, mert a melletted levő felemelte, hanem azért, mert téged indít a Szent Szellem arra. Akár le is térdelhetsz. Majd mindjárt fogjuk venni a módokat, hogy hányféle módon dicsérheted az Urat. Ezt a Szent Szellem indíttatására tegyed mindig, ne azért, mert a másik azt tette.

Isten azt kéri tőled, hogy bátran engedd ki a hangodat. Engedjük azt, hogy a mi szívünk összekapcsolódjék Isten szívével. Tehát szívből szívbe megy ez a dicséret. Úgy kell ennek lennie, hogy úgy menjen szívből szívbe. A mi akaratunkon és döntésünkön múlik az, hogy a dicséret alatt Istenre fókuszálunk, vagy a világi dolgokra. A saját gondjainkra, problémáinkra fókuszálunk, vagy Istenre. Az akarat az a kapu, ami engedi, hogy Istenhez kapcsolódj, vagy a világi dolgokhoz, vagy a gondjaidhoz kapcsolódj. Tehát nagyon sok múlik a szabad akaraton. Mit akarsz? Ez a te döntésed. Ha eljössz az összejövetelre, csak azért jössz, hogy itt legyél, vagy azért jössz, hogy együtt dicsérjük az Urat? Hogy valamit kapjál az Úrtól, ha mást nem, akkor azt a csodálatos jelenléte, amiben tudunk áradni. És ez már megváltoztatja az életedet, egy békességet hoz. Én hiszem ezt, hogy ez így van. Nagyon fontos, hogy mire fókuszálunk, amikor dicsérjük az Urat, és a mi akaratunkon múlik. Amikor az akaratod elkezd megegyezni Isten akaratával, akkor tudunk átlépni a szellemi birodalomnak a küszöbén.

Zsoltárok 100,4.

4. Menjetek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét!

Ámen! Azt mondja, hogy menjetek be udvaraiba dicsérettel. Milyen jó! A lelkünk területén van az akaratumk, amiről beszéltem. Ez az akarat, ez egy kapu, amely az Isten jelenlétébe való belépést biztosítja. A lelkünk többi területe az udvar, ahol az értelem, érzelem, képzeletvilág, gondolatvilág van. Az akaratumk az, ami beenged Isten jelenlétébe, vagy kint tart minket Isten jelenlétéből a gondjainkban. Sajnos az ember akarata úgy is tud működni, hogy szembe fordul Isten akaratával, ami egy hibás döntés és hozzáállás. Ugye magasabbra tesszük a léct az akaratumkkal, mint ami Isten akarata. Mi akarjuk megmagyarázni, hogy mi legyen a megoldás és nem Istenre bízunk rá, hogy az Ő akarata szerint történjenek a dolgok. Mindig mi akarunk mindent megoldani. Ez nagyon fontos, hogy ne engedjük mindig a mi elgondolásunkat, mert abból nem jól jövünk ki. Nagyon sokszor belesünk abba, amikor ütjük a vasat, hogy akkor is úgy legyen, úgy legyen, és nem úgy történik. Nem kérdeztük meg Istent, hogy Ő mit szól hozzá. Most átlépünk a dicséret kifejezéseinek a módjaira, tizenháromat fogok felsorolni. Nem sokat mondok hozzá, mert Igéssel támasztom alá. Van, ahol egy Igét, van, ahol kettőt fogok felolvasni. Fontos az, hogy ezekről a módokról tudjatok, hogy mik a dicséret kifejezésének a módjai. Erről nem igazán tanultunk eddig, hogy ennyiféle képen lehet Istent dicsérni.

1. Dicsérd Őt énekekkel

Több mint háromszáz igevers foglalkozik az énekléssel. Nagyon sok van a Zsoltárokbán. Nem kell ahhoz jó énekesnek lenned, nem fontos, hogy a dallamokat tökéletesen tudd, hanem az a lényeg, hogy az Úrnak énekeljél. Nem fontos az, hogy milyen a hangod, és ne is érdekeljen. Hogyha te hamisan énekelsz, akkor hamisan énekelsz. Az Úr szeret téged úgy, ahogy vagy.

Zsoltárok 95,1–2.

- 1. Jöjjetek el, énekeljünk az Úrnak; vigadozzunk a mi üdvösségünk Kősziklájának!**
- 2. Menjünk elébe hálaadással; vigadozzunk néki zsoltárokat zengve.**

Ámen!

Az Apostolok cselekedeteiből felolvastam, hogy énekekkel dicsőítette Istent Pál és Silás.

Zsidó 2,12.

12. Mondván: Hirdetem a Te nevedet az én atyámfiainak, a gyülekezetben énekekkel dicsőítelek téged.

2. Dicsérd Őt kiáltással vagy örömteli ujjongással

Látjátok, hogy mire buzdít minket az Ige? Hogy nyissuk ki a szánkat, kiáltunk Hozzá, ujjongjunk, örömben legyünk.

Zsoltárok 68,3.

- 3. Az igazak pedig örvendeznek és vigadnak Isten előtt, és ujjonganak örömmel.**

Ámen. Lehetne ezt végigolvasni, mert rengeteg Ige van belőle, csak egy-egy ígértet vettem ki.

Zsoltárok 81,1.

- 1. Örvendezetek Istennek, a mi erősségünknek; ujjongjatok a Jákob Istenének!**

Lukács 10,21. Egyszerű fordítás

21. Akkor Jézus a Szent Szellem által ujjongott, örült, és így dicsérte Istent: „Dicsőítelek, Atyám, Menny és Föld Ura, hogy ezeket elrejtetted a bölcsék és okosak elől, de megmutattad azoknak, akik olyanok, mint a kisgyermek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak!

Látjuk azt, hogy Jézus is örült és ujjongott. Az ujjongásnak többféle jelentése van akár táncolni is lehet.

3. Dicsérd Őt hangosan, hallható hangon és ne csendben

Tehát amikor énekelünk, engedjük ki, és dicsérjük az Urat együtt, egységben. A dicséretnek hallhatónak kell lennie, az nem olyan dolog, amihez csendben lehet maradni. Ez egy kicsit szárazabb, mert csak Igéket olvassunk, de az Ige életet ad. Egy kicsit elmélyedünk benne.

Zsoltárok 66,8.

8. Áldjátok népek a mi Istenünket, és hallassátok az Ő dicséretének szavát.

Zsoltárok 66,8–9. Egyszerű fordítás

8. Áldjátok Istenünket mind, ti népek! Hangosan dicsérjétek őt!

9. Istenünk, te adtál életet nekünk, te őrzöd meg életünket!

Zsoltárok 98,4.

4. Vígán énekelj az Úrnak te egész föld; harsanjatok fel, örvendeztetek és dicséretet énekeljétek!

Zsoltárok 98,4. Egyszerű fordítás

4. Énekeljen az Örökkévalónak minden ember! Énekeljétek dicséretet, örüljétek és kiáltatok!

4. Dicsérd Őt nevetéssel

Zsoltárok 126,2.

2. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett az Úr velük!

Zsoltárok 126,2. Egyszerű fordítás

2. Lelkünk megtelt vidámsággal, nyelvünk örömeinkkel. Azt mondták a népek: „Hatalmas dolgokat tett Izraellel az Örökkévaló!”

Filippi 4,4.

4. Örüljétek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljétek!

5. Dicsérd Őt hálaadással

Efézus 5,20.

20. Hálát adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának.

Zsoltárok 100,4. Egyszerű fordítás

4. Lépjétek be kapuin hálaadással, jöjjetek udvaraiba dicséretekkkel, tiszteljétek és áldjátok őt!

Ámen! Még a tisztelet is benne van a hálaadásban.

6. Dicsérd Őt azzal, hogy felállsz

Azzal is lehet dicsérni az Urat, hogy felállunk. Az is egy dicséret, hogy felállsz, és azzal megtisztelled az Urat.

Zsoltárok 135,1–3.

1. Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Úrnak nevét, dicsérjétek Őt, oh ti szolgálói az Úrnak!

2. Akik álltok az Úrnak házában, Istenünk házában, Istenünk házában!

3. Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr; dicsérjétek nevét, mert gyönyörűség!

Ámen! Ebben van, hogy felállva dicsérhetjük az Urat.

7. Dicsérd Őt azzal, hogy letérdelsz

Zsoltárok 95,6.

6. Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt, a mi Alkotónk előtt!

Ezt hallottátok a dicséretben is. Azért is szedtem össze ilyen dicséreteket, hogy ezeket a módokat lássátok meg benne.

Efézus 3,14.

14. Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,

Ámen! Van még a Római levélben is és a Filippi levélben is, ezeket nem olvasom el. Amikor a Jézus nevére minden térd meghajol, erről szól mind a két Ige.

8. Dicsérd Őt tapssal

Zsoltárok 47,1.

1. Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek a győzelem szavával.

9. Dicsérd Őt tánccal

Zsoltárok 149,3.

3. Dicsérjék az Ő nevét tánccal; dobbal és hárfával zengjenek néki.

Zsoltárok 87,7. Egyszerű fordítás

7. Ők pedig így énekelnek és táncolnak örömükben. „Minden forrásom belőled fakad!”

10. Dicsérd Őt felemelt kézzel

Zsoltárok 134,2

2. Emeljétek fel kezeiteket a szenthelyen, és áldjátok az Urat!

11. Dicsérd Őt nyelveken szólva és énekelve

Ugye tudjátok, hogy az Ószövetségben nem volt nyelveken szólás, ezért csak újszövetségi Ige lehet. A kereszt utáni időről beszélünk itt.

Efézus 5,19.

19. Szólván magatokhoz zsoltárokból és dicséretből és szellemi énekekből, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.

Apostolok cselekedetei 10,46.

46. Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.

12. Dicsérd Őt hangszerekkel

A Zsoltárok 150-hez megyünk, körülbelül 195 igehely van, ahol olvashatjátok, hogy hangszerekkel dicsérik az Urat. Tehát a Zsoltárok 150-ben a 3-tól 5-ig:

Zsoltárok 150,3–5.

3. Dicsérjétek Őt kürtzengéssel; dicsérjétek Őt lanttal és hárfával;

4. Dicsérjétek Őt dobbal és tánccal, dicsérjétek Őt hegedűkkel és fuvolával;

5. Dicsérjétek Őt hangos cimbalommal, dicsérjétek Őt harsogó cimbalommal.

Ámen. És mindenki, akiben lehelet van, dicsérje az Urat. Nem találtam meg ezt az Igét. És van még számos más, nem zenés mód, ahogy dicsérhetjük és dicsőíthetjük Istent, például adakozással. Az adakozás is a dicséretnek egy módja. Az adakozás, 1Krónika 16,29.

1Krónika 16,29.

29. Adjatok az Úr nevének dicsőséget, hozzatok ajándékot, és jöjjetek eleibe, imádjátok az Urat a szentség ékességében.

A következő Ige ehhez a Máté evangélium 2,11-ben az írja:

Máté 2,11.

11. És bemenvén a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, imádják Őt; és kincseiket kitérítvén, ajándékokat adtak néki: aranyat, tömjént és mirhát.

Ez a másik Ige, aztán van, hogy jó cselekedetekkel, Ez is egy módja, hogy jó cselekedetekkel tudjuk dicsérni az Urat. Ez a Máté 5,16-os Igében van megírva:

Máté 5,16.

16. Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

Ez is még az Evangéliumokban van. Jézus, amikor itt járt a földön, akkor tanított erről.

13. Gyümölcstermással

Az utolsó, hogy gyümölcstermással, János evangélium 15,8, azt írja:

János 15,8.

8. Abban dicsőítették meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtetek; és legyetek nékem tanítványaim.

Ha végigtanulmányozzuk a dicsérő módokat és az azokkal kapcsolatos Igéket, akkor abból láthatjuk, hogy ezek a módok együttműködnek, összecseengenek, együtt járnak. Tehát olyan, mint egy zenekar, ott is van dob, cintányér, orgona, és itt is, hogyha megnézzük az Igéket, a felemelt kezeknél is, nem csak a felemelt kéz van, hanem „énekeljétek”. A másik Igében, hogy ujjongjatok, a kiáltás, az ujjongás, a táncolás, és hangszereken dicsérjük az Urat, ez mind egyben van. Bármelyik Igét nézed, nagyon összecseengenek ezek a módok, együttműködnek. Többféleképpen lehet az Urat dicsérni, de egy alkalommal le is tudsz térdelni, de énekelisz is

közben, a kezedet is fel tudod emelni, így tudom hasonlítani. Tehát többféle módon. Kiálthatsz az Úrhoz, hangosan énekelhetsz az Úrhoz, vagy hangosan imádkozhatsz az Úrhoz. Tehát többféle módon meg lehet ezeket a dolgokat tenni. Nevethetsz, örömben lehetsz, amikor dicséred az Urat. Nagyon fontos, hogy ezeket megértsük, és hogy ennyiféleképpen tudod dicsérni az Urat. Úgyhogy bármikor, bármelyik időben dicsérheted az Urat, bármelyik módon.

A dicséret megnyitja, a hálaadás pedig nyitva tartja a menny kapuját. Tehát dicsérjük az Urat, az megnyitja a kaput, a hálaadás pedig nyitva is tartja. Isten szereti a dicséretet, felfigyel a dicsőítésre, és a szívből jövő hálaadásra, és mindezekben örömet leli.

Eloolvassuk az Efézus 5,19–20-as Igéket, már olvastuk, most az Egyszerű fordításból fogom olvasni, befejező Igeként:

Efézus 5, 19-20 Egyszerű fordítás

Zsoltárokkal, himnuszokkal és a Szent Szellemtől kapott énekekkel bátorítsátok egymást, énekeljete az Úrnak teljes szívvel, énekeljete Neki új éneket. Urunk, Jézus Krisztus nevében adjatok hálát mindig, mindenért Istennek, az Atyának.

Ámen. Amikor különböző módon dicsérjük az Urat, akkor ne testből tegyük. A Szent Szellem indíttatásából cselekedjük meg, és ne azért tegyük, mert a másik azt teszi, és őt utánozni akarom. Hanem adjuk át magunkat az Úrnak, és teljes szívvel dicsérjük és dicsőítsük Őt. És imádjuk. Ámen.

A dicséret kifejezésnek módjait még egyszer, pontokba szedve felsorolom:

1. Dicsérd Őt énekkel!
2. Dicsérd Őt kiáltással, vagyis örömteli ujjongással!
3. Dicsérd Őt hangosan!
4. Dicsérd Őt nevetéssel!
5. Dicsérd Őt hálaadással!
6. Dicsérd Őt azzal, hogy felállsz!
7. Dicsérd Őt azzal, hogy letérdelsz!
8. Dicsérd Őt tapssal!
9. Dicsérd Őt táncsal!
10. Dicsérd Őt felemelt kézzel!
11. Dicsérd Őt nyelveken szólva és énekelve!
12. Dicsérd Őt hangszerekkel!
13. Számos más módon, nem zenésen is dicsérhetjük Istent.
 - a.) Dicsérd Őt adakozással!
 - b.) Dicsérd Őt jó cselekedetekkel!
 - c.) Dicsérd Őt gyümölcsterméssel!

Hálákat adunk mennyei Atyám, hogy a mai napon is megnyíltak a szívek a Te Igéd befogadására. Köszönjük az életeket, köszönjük a Te üzenetedet, Uram, a Jézus nevében. Hálákat adok a testvéreimért, az Úr Jézus szent nevében. Ámen. Átadom a további alkalmat Bor Ferenc pásztornak.

Bor Ferenc: Újévi üzenet

Szeretettel köszöntelek benneteket én is. Elsőként imádsággal kezdem, mert az 1Timótheus 2-ben azt olvassuk, hogy Isten azt kéri tőlünk, hogy először a vezetőkért imádkozzunk. Elsőként kihirdetem a vezetők felett, hogy nyitott a szívük az isteni tanácsokra, lehullott a sötétség leple a szemükről, és szabadok mindenféle megtévesztéstől és démoni befolyástól. Továbbá hálát adunk a vezetőkért és a hatalmi pozíciókban lévőkért, a szolgálatársakért, az oszlopokért, a mecénásokért és a szent kapcsokért, és áldást, békességet, bölcsességet, szent oltalmat, szent védelmet, szent időzítést és szent olajat rendelünk a számukra, hogy be tudják tölteni az elhívásukat.

Egy rövid újévi üzenetet szeretnék átadni, és ez annak alapján fog történni, ami elhangzott az Egyházunkban a szilveszter esti alkalmon.

Az fogja megváltoztatni az életünket, amikor a hallott tanításokat, legyen ez a múlt év vagy a jelen év, megemésztjük, megéljük és megcselekedjük. Nagyon fontos azt tudni és látni, hogy csak egy irányba tudunk nézni egy időben. Vagy előre, vagy hátra. A jövőnket pedig a fókuszunk és a képzelőerőnk határozza meg. Tehát nem mindegy, hogy Isten ígéreteire fókuszálunk vagy a problémákra. Az első Ige az Ésaías 42,9-es, egy sokatmondó Ige:

Ésaías 42,9.

9. A régiek ímé beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, tudatom veletek.

Tehát egy év lezárult, elmúlt, és elkezdődött egy új. Amikor Mózes meghalt, Isten elisméltelte Józsuénak, hogy Mózes meghalt, és minden biztonnal Józsué ezt a népnek továbbadta, ami azt jelenti, hogy a régi elmúlt, egy új vezetővel egy új korszak kezdődött.

Egy nagyon érdekes dolgot szeretnék nektek megmutatni. Józsué és Jézus, ugyanazt a nevet viselték. A héberben a Józsué jelentése az, hogy Jahve, a Szabadító, és maga Jézus is a Szabadító. Amit Isten lát az életedben, azt szeretné neked is megmutatni, és amikor ezt meglátod és megragadod, akkor tudsz benne hinni, és bele tudsz lépni Istennek abba a tervébe. Ahogy hallottátok mai is, hogy nem a mi elgondolásunkat kell követnünk, hanem Isten tervét, mert az sokkal jobb, mint a saját elgondolásunk. A következő Ige az Ésaías 43-ban van:

Ésaías 43,18–19.

18. Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!

19. Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.

A múltat a feledés tengerébe kell vetni. Ezt úgy tudnám szemléltetni, hogyha egy pohár ivóvizet beöntünk a tengerbe, azt utólag ki tudjuk venni belőle? Semmiképpen sem lehetséges ez, mert az ivóvíz elvegyül a tengervízben. Isten ugyanígy veti a múltunkat, a bűneinket, a hibáinkat a feledés tengerébe, és egy nagy táblát kiír a tengerre, hogy „halászati tilalom”. Tehát, nem szabad kihalászni a múlt problémáit. Isten tervének egy része, megtalálható az Írásokban, és Isten neked, személyre szabottan készít tervet a jövődre vonatkozóan.

A Filippi 3,14-et olvassuk el, Pál apostol tanácsa olvasható itt:

Filippi 3,14.

14. De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.

Ámen. Ide jegyzetként beírtam az Ige mellé, hogy célként kitűzöm, ami kedves Neked, Uram! Tehát ragadd meg ezt az igazságot! Sajnos mi olykor mégis a bolhából elefántot csinálunk. A kis problémákat is felnagyítjuk, és óriásiak lesznek, és mindez az által történik, hogy beszélünk róla. Ezzel tudjuk felnagyítani, de hogyha Isten dolgairól beszélünk, akkor az válik nagyobbá. A következő Ige az:

Ésaías 59,21.

21. És én ővelük ily szövetséget szerzek, szól az Úr: Szellemem, amely rajtad nyugszik, és Igéim, amelyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak szájából, és magod magvának szájából, így szól az Úr, mostantól mindörökké!

Kérdésem az, hová adta Isten az Igét? Azt mondja az Ige, hogy a szánkba. Ez azt jelenti, hogy nekünk az Igét kell szólani, és olyan szavakat ne szóljunk, ami nincs Isten szótárában, főleg a négy betűs, nyomdafestéket nem tűrő szavakat, azok nincsenek Isten szótárában. Ha megfigyeltétek az Igét jól, akkor nem csak tőlünk várja el Isten, hogy szóljuk az Igét, hanem még az utódainktól is.

Az igeversek olykor személyesen is szólhatnak hozzád, ezt nevezzük Rhémának. Ez egy másik szint, amikor ez a Rhéma megérinti a szívedet. Ilyenkor egy pecsét kerül a szívedre, amely évekig is elkísérhet. Mondok egy hasonlatot. Az ügyvédek például használnak külön-

böző bélyegzőt. Használják olyan bélyegzőt, amit tintába nyomnak és utána papírra, de a papíron a tinta elhalványodhat, ha netán víz éri, akkor elmosódhat, olvashatatlaná válik, de az ügyvédeknek van száraz bélyegzőjük. Ez olyan nyomot hagy a papírban, az anyagban, ami domború betűket képez, és ez nem tűnik el. Na, most ugyanígy Isten a Rhéma Igét a szellemünkbe belenyomja, és ez ott van bennünk, és tudjuk, hogy Istentől milyen üzenetet, ígéretet vagy elhívást kaptunk.

Következik az Ésaia 60-ban az 1-es vers. Igazából házi feladatként megkérlek benneteket, hogy az egész 60-as fejezetet olvassátok el, én nem szeretném túllépni az időkeretet, csak néhány Igét fogok ebből felolvasni. Tehát az Ésaia 60-ban az 1-es így szól:

Ésaia 60,1.

1. Kel fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.

A Bővített fordításból olvasom az első verset, amely így hangzik:

Ésaia 60,1. Bővített fordítás

1. Kelj fel a depressziódból, mert az új élet vár téged.

Tehát fel kell kelniünk az elcsüggedésből, a depresszióból, a problémákból, a helytelen gondolkodásból. A „kelj fel”, azt jelenti a héberben, hogy valaki fekszik. A depressziós ember, az sokat fekszik, mert el van csüggedve, kilátástalannak látja a helyzetét, és ledől az ágyra, mert nem tud mit csinálni. Úgyhogy a héber azt jelenti, hogy „kelj fel”, hogy a fekvő helyzetből kelj fel. Engedd, hogy az Úr szóljon hozzád. A 2. vers:

Ésaia 60,2–5.

2. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.

A világban mi van körülöttünk? Zavar, labilitás, kétségbeesés. De rajtad, mert Isten gyermeke vagy, Isten dicsősége ragyog, és ezt valld meg minden nap magad felett, hogy „ez az enyém”. Ne engedd, hogy az ár elsodorjon! A 3. vers:

3. És pogányok jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez.

Annyira fogsz világítani, hogy mások hozzád fognak jönni. Én sok bizonyosságot hallottam arról, hogy egy keresztényhez megy oda egy idegen egy buszmegállóban vagy a vonaton, és őtöle kér információt, őtöle tájékozódik. Miért pont hozzá? Azért, mert a világosságot, ha nem is a fizikai szemeivel, de a szellemi szemeivel látja. A 4. vers:

4. Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, és leányaid ölben hozatnak el.

Ez egy prófécia, ezért mondja, hogy lásd meg, mert még nem volt látható abban az időben, Ésaia idejében.

Nagyon fontos és lényeges kérdés, hogy amit nem látsz szellemileg előre, abban nem is tudsz hinni. Ha valamit szeretnél elérni, akkor a képzelőerőddel, ahogy hallottátok a pásztorotoktól is, a képzelőerővel meg kell ragadnod, és azt a képet ott kell tartanod magad előtt.

5. Akkor meglátod és ragyogsz örömtől, és remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincsözöne, és hozzád jön a népek gazdagsága.

Kezd érkészítővé válni az igesor. Ez azt mutatja, hogy gazdag Apukánk van. A 6-tól 11-ig lévő versekben van egy felsorolás, amit az elménk szinte be sem tud fogadni, hogy Isten miket ígért nekünk. Ez túlmutat a saját képességeinken és a saját jövedelmünkön, mert Isten gondviselése hatalmasabb. Mindaz felett, mint amit mi el tudunk képzelni, hogy az Ige azt mondja az Újszövetségben, hogy „feljebb, mint elgondolnánk”. Meg kell bízunk Istenben. A hitünket Őbelé kell fektetnünk, hogy ezek megtörténhessenek. Hogyha mi magunk el tudnánk érni mindazt, amit Isten ígér, akkor nem lenne szükségünk Istenre. Ne felejtsetek el, hogy feljebb, mint kérnénk vagy elgondolnánk! De ott van az elménk, ami, ha nincs megújítva Isten Igéjével, akkor az le tud bennünket korlátozni. A 12–14-ig, illetve a 14-es verset olvasom:

Ésaia 60,14.

14. És meghajolva hozzád mennek a téged nyomorgatók fiai, és leborulnak lábaidnál mindazok, akik téged gyaláztak, és neveznek téged az Úr városának, Izrael Szentje Sionjának.

Hányatoknak van haragosa? Sajnos, sok kereszténynek. Itt viszont van egy gyönyörű ígéret, hogy az ellenség hozzád jön, és leborul előtted, és bocsánatot kér. Ragadd meg ezt is! 15-től 17-ig. Békességre vágyunk mindannyian, és ez a békesség Isten Igéjében található, és nem véletlenül mondja az Úr Jézus a Máté 11,28-ban, hogy „Jöjjetek énhozzám mindazok, akik megfáradtatok és megterheltettek”, nyomások alatt vagytok, én adok néktek mennyei békességet. 18. vers:

Ésaiás 60,18.

18. Nem hallatik többé erőszaktételek földeden, pusztítás és romlás határaidban, és az üdvösséget hívod kőfalaidnak és kapuidnak a dicséretet.

Egy újfajta elvárás és látás kell, hogy kialakuljon bennetek, és ezt kiterjesztheted a környezetedre, de még szélesebb körben, a településre, ahol élsz, a megyére, az országra, a világra, és a változás akkor jön, amikor a gondolkodásmódod meg fog változni, Isten Igéjének megfelelően. A 19-től a 22-ig lévő részben, ez az igeszakasz előre mutat az új Jeruzsálemre, amikor majd a Föld újratereztése után, a mennyből a mennyei Jeruzsálem leszáll a földi Jeruzsálembe. Az utolsó igesor, az 5Mózes 28-ban található az 1-től 14-ig. Itt sem olvasok fel minden Igét, legyen ez nektek házi feladat. Nem szeretnék a türelmetekkel visszaélni. Az 1-es vers így hangzik:

5Mózes 28,1–2, 8, 11/a.

1. Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened.

Az ószövetség tökéletességet követelt, erről szólt a törvény. Az új szövetségben már ez úgy hangzik, hogy Jézus betöltötte a törvényt. A 2. versben van az áldások ígérete:

2. És reád szállnak mindez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.

Tudnunk kell, hogy Istent nem befolyásolják a cselekedeteink. Ő Jézus Krisztust látja bennünk. Tehát az áldások kiosztása nem az alapján történik, hogy hogyan viselkedtünk, mit tettünk, hanem, hogy befogadtuk-e az Úr Jézust vagy sem, márpedig a gyülekezeti tagok már befogadták. Mindaz a tiéd, és a miénk, ami itt le van írva. Az Ószövetségben látjuk, hogy feltételhez volt kötve az áldások teljessége, olyan módon, hogy a törvényt be kellett tartani. Az áldások alatt azt kell érteni, hogy Istentől, mindenből a legjobbat és a legtöbbet kapjuk. A 3-tól 7-ig van egy felsorolás, hogy áldott leszel mindenben, amit végzel. Ezeket hit által érhetjük el, és itt felsorolja, hogy miből mennyit kapunk, itt az állatoktól kezdve minden van. Abban az időben az állat volt a vagyon, ma pedig a jövedelmünk a vagyon. Ez egy gyönyörű, négyezer éves Írás, és ma is igaz ránk. A 8. verset felolvasom:

8. Áldást parancsol melléd az Úr a te csürediben és mindenben, amire ráteszed a kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked.

Az a munka, amit csinálunk. Az Ige azt mondja, hogy tegyük rá a kezünket. És nem arról van szó, hogy valakire vagy valamire ráteszem a kezemet, például egy kalapácsra, és nem csinállok vele semmit. Mert abból nem lesz semmi. Vagy a fejszére. Hiába megyek ki az udvarra fát hasogatni, ha csak megfogom a fejszét és nem dolgozok vele. Tehát itt a munkáról van szó. Tedd rá a kezedet mindenre vagy mindenkire, és áldd meg! Ez azt is jelenti, hogy imádkozhatsz a főnöködért, imádkozhatsz a polgármesterért és mindenféle vezetőért. És hogyha netán közeli kapcsolatba kerülsz vele, miközben beszélgetsz vele, ráteszed a kezedet, ez alatt te őt megáldod, és ő nem is tudja. Nem nyilvánosan áldod meg, de meg tudod áldani. A barátodat, és bárkit. Anyukádat, apukádat, testvéredet. A kulcs itt abban van, hogy amilyen munkát végzünk, azon lesz áldás. Ha semmibe nem kezdünk bele, azon nincs áldás. Sok szülő

sajnos elvétí ott, hogy túlzottan kíméli és megfélemezi a gyermekeit, hogy jaj, ezt ne csináld, mert ez neked már sok. Viszont akkor nem lesz teherbírásuk. A mi korosztályunk még abban az időben élt, amikor a gyerekeket kivitték a mezőre, és minden ház körüli munkába befogták őket. A disznó etetésétől, a kacsá etetéséig. Nekem is volt részem ezekben, és ott megtanultuk, hogy mit, hogyan kell csinálni. Mivel foglalkoztunk valamivel, úgymond rátettük a kezünket, azon volt áldás. A kulcs ebben a versben az, hogy csak azon lesz áldás, amivel foglalkozunk. Ha várjuk a sült galambot, abból nem lesz áldás. A 9-től a 11-es versig, a 11-es vers elejét olvasom:

11/a. És bővölködővé tesz téged az Úr minden jőban:

Ezt valljuk meg együtt, mondjátok utánam: „És bővölködővé tesz engem az Úr minden jőban.” Ezt kérném szépen az Egyszerű fordításból elolvasni:

5Mózes 28,11. Egyszerű fordítás

11. Az örökkévaló áldása miatt bővölködsz majd minden jőban a földön, amely felől megesküdött őseidnek, hogy neked adja. Megszaporítja utódaidat, állataidat és földed termését.

5Mózes 28,12.

12. Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezédnek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt.

Itt benne van a munka, a kezédnek minden munkája. Tehát, amit az előző versben olvastunk, hogy rátesszük a kezünket, az kimondottan munkát jelent, tevékenységet. Legyen az ház körüli tevékenység, vagy olyan tevékenység, amiért fizetnek. Itt a vers vége nagyon érdekes, és felmerül a kérdés, melyik a jobb? Adni vagy kapni? Az Ige egyértelműen azt mondja, hogy jobb adni, mint kapni. Ez egy újszövetségi Ige, és ez új távlatokat nyit előttünk, mert hogyha adunk, az vetésnek minősül. A vetésnek pedig mindig lesz aratása, és vissza fog jőnni. A 13. és 14. vers pedig azt mondja, hogy Isten jó előmenetelt ad mindannyiunknak, és megtart bennünket. Halleluja!

Köszönjük az Úrnak ezt a rövid kis üzenetet, hisszük, hogy a szívetekhez hatolt.

Ági testvér: Én is szeretném a dicsérettel és az imádattal kapcsolatban elmondani a következőt. Amikor az alkalom elején elkezdjük dicsérni az Urat, akkor sokszor hústestből kezdjük el, de utána, amint le tudjuk tenni a gondjainkat, a problémáinkat, úgy egyre inkább át tudjuk adni magunkat az Úrnak. A lényeg az, hogy zárjuk ki a gondolatainkból a problémáinkat, a külvilágot, és az Úrra figyeljünk! Ne a problémák legyenek, és ne a külvilág legyen a figyelmünk középpontjában, hanem Jézus legyen a figyelmünk középpontjában! A dalok szövegére figyeljünk oda, és így át tudjuk adni magunkat az Úrnak. Amikor elkezdjük dicsérni az Urat, akkor elkezdünk belépni az Úr jelenlétebe.

A következő fokozat a dicsőítés, amikor egy kicsit már mélyebb szinten bele tudunk merülni az Úr jelenlétebe. Én ezt így látom.

A legmagasabb fokozat az imádat, amikor már teljesen megszűnik számunkra a külvilág, és teljesen megszűnik minden más, csak az Úr van és én, vagy az Úr van és te. Nincs már senki és semmi más rajtunk kívül, kettesben vagyunk az Úrral. Ez a legmagasabb szint, és ilyenkor már teljesen átadjuk magunkat az Úrnak. Odaadjuk magunkat teljesen, és odaadunk magunkból mindent teljesen az Úrnak.

Ábrahám vitte Izsákot feláldozni, ez az 1Mózes 22-ben található, és ott van egy pont, amikor azt írja az Ige, hogy már mindenkit hátrahagytak, csak Izsák és Ábrahám ment tovább, és ott a mi fordításunkban az van, hogy Ábrahám azt mondja, hogy felmegyünk a hegyre, „imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok.” Egy tanításban elhangzott, hogy itt az „imádkozni” szó, azt jelenti az eredeti szövegben, hogy imádjuk Istent, és ez azt fejezi ki, hogy mindent odaadunk magunkból, Istennek. Mi Istenben vagyunk, és Isten mibennünk van.

Ámen. A dalokban is van egy olyan szöveg, hogy „Odaadom Neked mindenemet”, „mindent átadok Neked”. Ez már az imádat legmagasabb fokozata.

Az Apostolok cselekedetei 10. részében elhangzott az az Ige, hogy nyelveken imádkoznak és magasztalják az Istent. Egy tanításban elhangzott, hogy a magasztalni, azt fejezi ki, azt jelenti, hogy nagyobbá tenni. Ha állandóan csak a problémákról gondolkodunk, és a problémák vannak a figyelmünk középpontjában, akkor azokat tesszük nagyobbá Istennél a gondolatvilágunkban. Ha Istenre figyelünk, és Istenre irányítjuk a figyelmünket, akkor Istent tesszük nagyobbá a problémáknál a gondolatainkban, az elménkben. Hálát adunk az Úrnak, hogy ebben is tudunk növekedni, hogy a gondolatvilágunkat egyre jobban az Ige tölti be, és kiszorítja az Ige a világi gondolatokat az elménkéből. Halleluja! Ámen.

Horváthné Éva:

Köszönjük szépen az elhangzottakat. Hála az Úrnak, hogy üzen nekünk a másokon keresztül is, a Jézus nevében. Ámen.

Meghívlak benneteket egy közös imára, hogy megerősítsük a hitünket az Úrban. Azt mondja Isten Igéje, hogy szükség néktek újonnan születnetek, és ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát. Ezek Jézus szavai voltak, Ő mondja ezeket, és meg kell vallani a hitünket, hogy hiszünk Jézusban, hisszük, hogy Ő Isten Fia, meghalt és feltámadt, és ma is él. (Róma 10,9–10)

Mondjuk együtt ezt az imádságot:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus legyél az én Uram!

Legyél az én Megváltóm!

Legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Jézus, Te vagy az én Uram.

Te vagy az én Megváltóm.

Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére örökre megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság.

Köszönöm Neked, drága Jézusom! Ámen!

Dicsőség az Úrnak!

Köszönöm, szent Atyám, drága Jézusom, a Szent Szellem mindörökké bennem és velem marad. Ámen! Köszönjük az Úrnak!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

